

Колкото по въпроса: да ли революционното движение е почнало отъ крѣпостъта Асѣницъ, въ каквато смисълъ би се посочило името на върха на изтокъ отъ нея и надъ самия Сливенъ, нарѣченъ Гръцка Нива (Урумъ Тарла)— тукъ и прѣдание и история мълчатъ. Ще се види, че и Асѣнъ и Петръ на нѣколко пѣти сж се срѣщали съ византийцитѣ край склоноветѣ на югоизточния Балканъ и западно отъ него. Вѣроятно около Твърдица, та до Стара-Загора.

Както е извѣстно, въ навѣчерieto на възстанието, двамата братя сж се свиждали съ императора въ Ипсала (днесъ Хавса), при когото ежегодно сж се явявали съ по 60—100 коня, като васаленъ данъ. Отъ броя на тия коне се види, че владѣнията имъ въ Балкана ще сж били значителни, а вънъ отъ това, тѣ сж отворили въпросъ и за едно спорно мѣсто, пакъ въ Балкана, което сж искали като отплата срѣщу вписване имената имъ въ списъцитѣ на византийската войска.

Като прѣдвѣстници на общото българско възстание при Асѣнъ и Петъръ, мимо движението на българитѣ въ западна Македония, сж бѣлѣжити други три явления отъ тоя родъ, не малко свързани и съ печенежко-команскитѣ нашествия. Това сж: повдигането на пловдивския павликенинъ Леко въ Софийско (1078 — 1886), и Добромиръ (около 1078 г.) въ Месемврия. Вече самото име на послѣдния и фактътъ на възстанието му въ Месемврия, говорятъ до каква степенъ славяно-българския елементъ е проникналъ въ кѣтове, които съ вѣкове сж минавали за елински или византийски. Прѣзъ сжщото врѣме нѣкой си Сеславъ, комендантъ на Вичино(?), вѣроятно по рѣката Камчия,

---

Самуиловъ наслѣдникъ Ив. Владиславъ († 1018) е билъ независимъ въ Сирмиумъ и е сѣкалъ пари съ свое име. Не ясно е обаче споменуването на български дукъ въ Одринъ (Albertus Aquensis, Historia Hierosolymitanae expeditionis). Той се нарича Гузъ (duce Bulgarorum, Guzh nomine). Той направилъ не малко злини на крѣстоносцитѣ, при прѣминаването на Willhelmus, princeps Pictaviensium, баварския графъ Welsone и на маджарина Ида (de marchia Oisterrich), като имъ прѣпрѣчилъ моста въ Одринъ. р. 417, 621. Гузъ, ако не васалъ, още е билъ византийски велможъ и то отъ български произходъ, или васалъ, повиканъ на помощъ въ Одринъ.